

Ohlédnutí za prázdninami I.

Tábor dorostu 2011

aneb

RYTÍŘI KULATÉHO STOLU

Stejně jako poslední desítky let :-) i letos se začátkem prázdnin konal tábor dorostu. Byl to již třetí tábor společně s dorostem z Prahy 13 ze Stodůlek. A již počtvrté jsme byli na tábořišti Poušť u Bechyně. Letos jsme za téma vybrali rytíře kulatého stolu a s tím spojené rytířské ctnosti.

Přípravy tentokrát byli ještě důkladnější v tom, že už v červnu jsme si vyráběli oblečení vhodné pro rytíře a princezny či jiné urozené dámy. Peki Němeček s Lukášem Grulichem již od května řinčeli meči a štíty při nacvičování šermířských soubojů na tábor. Na táboře jsme si ještě vyráběli štíty, meče, případně šperky. Pracovali jsme také se dřevem, pískovcem či voskem. Celotáborová hra pro jednotlivce byla ozvláštněna tím, že první cenou byl krásný Artušův meč. Na táboře nakonec bylo 28 dětí, což bylo přesně na čtyři rytířské družiny po sedmi. Těžko se dává do slov atmosféra a všechny zážitky, které jsme měli. Možná se nám to povede lépe i s fotkami a možná i nějakými pohyblivými obrázky na večeru o táboře, který se tentokrát bude konat v nově zrekonstruovaném prostoru sboru CB Prahy 13 v pátek 14. října od 19:00 hodin.

Pavel Plchot

SWEET HOME DOBRUŠKA

(Ze stránek mládeže dodal Marek Šrámek)

Na začátek bych se chtěla omluvit hudebnímu kvartetu Kuba-Marek-Adam-Honza V. za to, že jsem si bez autorského svolení vypůjčila do názvu článku titul jejich již brzy slavné a právě vycházející písně: "Pánové, omlouvám se."

Než se vrhnu do vzpomínek na konkrétní zážitky, které asi pochopí pouze zúčastnění, přiblížím obecně celou akci, protože je tady samozřejmě nespočet čtenářů, kteří nejsou zasvěceni.

V týdnu 20. až 27. srpna jsme se vydali do Dobrušky v podhůří Orlických hor, konkrétně do skautského sídla, které nám poskytlo 2 budovy a pro 20 lidí opravdu dostatek místa. Mládežníci přijížděli a odjížděli jak se jim zlíbilo, ale přesto nás bylo stále kolem 20. Kolik lidí se celkem na akci ukázalo sama nevím, ale řekla bych, že účast byla slušná. Slušné

bylo také počasí, i když jsme si na něj trochu zanařadali, protože teploty šplhaly do závratných výšek. Díky tomu byl ale jasný program - koupaliště v Dobrušce jsme okupovali snad každý den. Změnu jsme si udělali výletem na Velkou Deštnou a k Masarykově chatě na Šerlichu a výletem do Opočna na zámek, za zmrzlinou a opět při starém i na místní koupaliště. Večer samozřejmě programy, tentokrát o duchovních temperamentech podle knížky Posvátné stezky, a pak hry do pozdních večerních hodin.

No a teď zážitky a věci, které neodmyslitelně k akci patřily a na které si hnedka vzpomenu, ale vězte, že jich bylo víc a víc a kdokoli z mládeže může připojit další:

- 1) **komáři** - každý jsme si alespoň odvezli suvenýr, ne?! a navíc na koupališti muselo hned být jasné, že patříme k sobě
- 2) **Trungův (Davidův L.) asijský klobouk** - kdo viděl, nezapomene a obávám se, že podobných kousků v mládeži přibude

- 3) **mramorová koule v kašně na náměstí** - roztočit a zastavit a roztočit a zastavit a
- 4) **sekáče** - tohle byla spíše doména dam, ale i jistý mládežník s iniciály VH se připojil a každý něco ulovil a radost byla tím větší, čím nižší byla cena
- 5) **olympiáda** - skautské vymoženosti se nám hodily, bez nich by nebyl možný běh na lyžích, přetahování lanem ani souboje na kládě, ale měli jsme i disciplíny vlastní - cvrkání ping-pongového míčku, lovení jablek, toaletní běh aj.
- 6) **macháček, Uno, Střelené kachny, Bang** - čtveřice nejhranějších her, i když co se vzpomínek týká, vede macháček - sněžená cibule a šlupka od banánu, oblečení naruby, nákup rohlíků v 5 ráno atd.
- 7) **Markova zlomená noha** - k akci patřila všemožná doprava Marka Š. někam a zase zpátky, i když on už zkušeně překážky zvládal po svých, nebo spíše po své jedné noze
- 8) **hospoda U Jelena** - zkušenost, která nás mohla

odradit od pobytu, dobře radím všem, aby si příště netroufali nechat téměř 20 hladovějících mládežníků čekat až hodinu a čtvrt na jídlo a ještě jim nadávat do much

Díky za účast všem mládežníkům: Bez vás by to nebylo ono!
Zuzka Hebká

Sborový život pokračuje

MODLITEBNÍ CHVÍLE PŘED SHROMÁŽDĚNÍM

Zveme Vás na pravidelnou modlitební chvíli v neděli před shromážděním od 9 hodin v knihovně. Scházíme se v počtu 3 – 8 bratří a sester. Hlavně se modlíme, ale někdy je na programu též krátké vyučování na dané téma (duchovní boj, požehnání, modlitby za uzdravení). Skládáme zde před Bohem svá břemena, učíme se od zkušených modlitebníků a modlitebnic. Chtěli bychom, aby Bůh měnil věci v našem životě a v životech lidí okolo nás, toužíme po Božím působení v našem sboru, v naší rodině, ve skupince.
Jiří Košťál a Jindra Koudela

Awana pokračuje (již 6-tým rokem)

Zveme do Klubu Awany všechny děti ve věku 5 až 10 let.

Scházíme se v jídelně sboru vždy ve čtvrtek od 16.30 do 18. hod. Hrajeme sportovní hry v Awana čtvrtci, učíme se podle příruček a ve společné části zpíváme a vyprávíme o Bohu. Součástí našich schůzek je taky odměna za sportovní klání, přidělení bodů za učení se veršů nazpaměť a předávání drahokamů a odznaků, které hrdě nosíme na svých šerpách či vestičkách.

Máme tyto skupiny:

- 0 – 2. třída ZŠ pod názvem **Svatojánek** nosí žluté triko,
- 3 – 4. třída ZŠ se jmenují **Plamínek** a jejich barvou je zelená,
- 5 – 6. třída ZŠ jsou již **Pochodně** a barva jejich trička je modrá.

Naše příručky, podle kterých se učíme, mají hezká jména: Neposeda, Turista, Cestovatel, Holubice, Orel, Jelen, Lev.

Občas jsou naše schůzky trochu jiné, ale to je již překvapení, když se koná Awana jinak, nebo pořádá výlet. Přijďte se podívat.

Motto Awany pro všechny naše vedoucí (Alžběta a Lukáš Grulichovi, Renata Koudelová, Lenka

Zimová a Lydie Boszczyková) zní: **Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy. (2. Tim.2,15)**

Hlavní vedoucí Awany v Soukenické
Lydie Boszczyková

Jak důležité je odpouštět a žehnat svým nepřátelům

(David Wilkerson)

Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplátím, praví Pán.“

Římanům 12, 19

Pavel píše „Dejte místo Božímu hněvu“ (Ř 12,19).

Říká: „Snášejte křivdu. Vzdej se odplaty a jdi dál. Žij životem Ducha.“

Nicméně, pokud odmítneme odpouštět zranění, která nám byla učiněna, budeme muset čelit těmto následkům:

1. Budeme mít na sobě větší vinu než člověk, který nám zranění způsobil
2. Boží milost k nám nebude moci proudit. Potom, jak se věci v našich životech nebudou dařit, nebudeme jim rozumět, protože budeme v neposlušnosti.
3. Trápení, které nás bude pronásledovat, nás bude okrádat o pokoj. Stane se vítězem, který nám bude úspěšně a ustavičně zasazovat další rány.
4. Protože nás satan úspěšně povede k myšlenkám na pomstu, bude schopen nás vést do nejstrašnějších hříchů. Budeme se dopouštět horších přestupků než byly tyto.

Pisatel Přísloví radí: „Prozíravost brání člověku se hněvat, promíjet vinu je jeho ozdoba (19,11). Jinými slovy, neměli bychom nic dělat, dokud náš hněv neopadne. Nikdy bychom neměli dělat rozhodnutí nebo podnikat jakoukoli akci, dokud se ještě hněváme.

Přinášíme slávu našemu nebeskému Otci kdykoli promíjíme zranění a odpouštíme hříchy, které byly vůči nám spáchány. Takto činit buduje náš charakter. Když odpouštíme, jako Otec odpouští, uvádí nás to do zjevení jeho přízně a požehnání, jaké jsme dosud nikdy nepoznali.

Ježíš nám přikazuje milovat ty, kteří se stali našimi nepřáteli tím, že budeme dělat tři věci:

1. Žehnat jim
2. dělat jim jen dobré
3. modlit se za ně

V Matouši 5,44 Ježíš říká: „Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, čiňte dobře těm, kteří vás nenávidí a modlete se za ty, kteří vás krutě využívají a pronásledují“.

Převzato z bulletinu Teen Challenge „Mezi ploty“, číslo 53, květen-červen 2011